

Diumenge IV durant l'any – B

EVANGELI

+ Marc 1,21-28

Després van anar a Cafarnaüm. El dissabte, Jesús entrà a la sinagoga i ensenyava. La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei.

En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar:

--Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: el Sant de Déu!

Però Jesús el va increpar dient:

--Calla i surt d'aquest home.

Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren molt sorpresos i es preguntaven entre ells:

--Què és tot això? Una doctrina nova ensenyada amb autoritat! Fins i tot dona ordres als esperits malignes i l'obeeixen!

I la seva anomenada s'estengué de seguida per tota la regió de Galilea.

Paraula de Déu.

HOMILIA

1-02-2015

UN ENSENYAR NOU

L'episodi és sorprenent i colpidor. Tot passa a la «sinagoga», el lloc on s'ensenyava oficialment la Llei, tal com és interpretada pels mestres autoritzats. Succeeix en «dissabte», el dia en què els jueus observants es reuneixen per escoltar el comentari dels seus dirigents. És en aquest marc on Jesús comença per primera vegada a «ensenyar».

No es diu res del contingut de les seves paraules. No és això el que aquí interessa, sinó l'impacte que produeix la seva intervenció. Jesús provoca sorpresa i admiració. La gent copsa d'ell una cosa especial que no troba en els seus mestres religiosos: Jesús «els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei».

Els lletrats ensenyen en nom de la institució. S'atenen a les tradicions. Citen una i altra vegada a mestres il·lustres del passat. La seva autoritat prové de la seva funció d'interpretar oficialment la Llei. L'autoritat de Jesús és diferent. No ve de la institució. No es basa en la tradició. Té una altra font. Està ple de l'Esperit vivificador de Déu.

Ho podran comprovar de seguida. De forma inesperada, un posseït interromp a crits el seu ensenyament. No el pot suportar. Està aterrit: «Has vingut a destruir-nos?». Aquell home se sentia bé escoltant l'ensenyament dels escribes. Per què ara se sent amenaçat?

Jesús no ve a destruir ningú. Precisament la seva «autoritat» és donar vida a les persones. El seu ensenyament humanitza i allibera d'esclavituds. Les seves paraules conviden a confiar en Déu. El seu missatge és la millor notícia que pot escoltar aquell home turmentat interiorment. Quan Jesús el guareix, la gent exclama: «una doctrina nova ensenyada amb autoritat».

Els sondejos indiquen que la paraula de l'Església està perdent autoritat i credibilitat. No n'hi ha prou amb parlar de manera autoritària per anunciar la Bona Notícia de Déu. No n'hi ha prou amb transmetre correctament la tradició per obrir els cors a l'alegria de la fe. El que necessitem urgentment és un ensenyar nou.

No som «escribes», sinó deixebles de Jesús. Hem de comunicar el seu missatge, no les nostres tradicions. Hem d'ensenyar curant la vida, no adoctrinant les ments. Hem d'anunciar el seu Esperit, no les nostres teologies.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

29-01-2012

GUARIDOR

Segons Marc, la primera actuació pública de Jesús va ser la curació d'un home posseït per un esperit maligne a la sinagoga de Cafarnaüm. És una escena colpidora, narrada perquè, des del començament, els lectors descobreixin la força guaridora i alliberadora de Jesús.

És dissabte i el poble es troba reunit a la sinagoga per escoltar el comentari de la Llei explicat pels escribes. Per primera vegada Jesús proclamarà la Bona Notícia de Déu precisament en el lloc on s'ensenyava oficialment al poble les tradicions religioses d'Israel.

La gent queda sorpresa en escoltar-lo. Tenen la impressió que fins ara han estat escoltant notícies velles, explicades sense autoritat. Jesús és diferent. No repeteix el que ha sentit d'altres. Parla amb autoritat. Anuncia amb llibertat i sense pors un Déu Bo.

Tot d'una un home «es posà a cridar: Has vingut a destruir-nos?». En escoltar el missatge de Jesús, s'ha sentit amenaçat. El seu món religiós se li ensorra. Se'ns diu que està posseït d'un «esperit maligne», hostil a Déu. Quines forces estranyes li impedeixen de continuar escoltant Jesús? Quines experiències malèvols i perverses li bloquegen el camí cap al Déu Bo que ell anuncia?

Jesús no s'acovardeix. Veu el pobre home oprimat pel mal, i crida: «Calla i surt d'aquest home». Ordena que callin aquestes veus malignes que no el deixen trobar-se amb Déu ni amb si mateix. Que recuperi el silenci que guareix el més profund de l'ésser humà.

El narrador descriu la curació de manera dramàtica. En un últim esforç per destruir-lo, l'esperit «el sacsejà violentament, llançà un gran xiscle i en va sortir». Jesús ha aconseguit alliberar l'home de la seva violència interior. Ha posat fi a les tenebres i la por de Déu. D'ara endavant podrà escoltar la Bona Notícia de Jesús.

No poques persones viuen al seu interior d'imatges falses de Déu que els fan viure sense dignitat i sense veritat. El senten, no com una presència amistosa que convida a viure de manera creativa, sinó com una ombra amenaçadora que controla la seva existència. Jesús sempre comença a curar alliberant d'un Déu opressor.

Les seves paraules desperten la confiança i fan desaparèixer les pors. Les seves paràboles atreuen cap a l'amor a Déu, no cap al sotmetiment cec a la llei. La seva presència fa créixer la llibertat, no les servituds, suscita l'amor a la vida, no el ressentiment. Jesús guareix perquè ensenya a viure només de la bondat, el perdó i l'amor que no exclou ningú. Guareix perquè allibera del poder de les coses, de l'autoengany i de l'egolatria.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

01/02/2009

(Veure homilia del 2015.02.01)

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>